

INFORMAČNÍ PŘEHLED

OKRESNÍHO SOUDU VE STRAKONICÍCH

DLE § 5 ZÁKONA č. 106/1999 Sb., O SVOBODNÉM PŘÍSTUPU
K INFORMACÍM, VE ZNĚNÍ POZDĚJŠÍCH PŘEDPISŮ

OBSAH PŘEHLEDU

<u>SOUSTAVA SOUDŮ A HLAVNÍ ZÁSADY JEJÍ ČINNOSTI</u>	5-8
<u>ORGANIZAČNÍ STRUKTURA OKRESNÍHO SOUDU VE STRAKONICÍCH</u>	9
<u>ŘÍZENÍ PŘED OKRESNÍM SOUDEM</u>	10-11
<u>PŘEHLED NEJDŮLEŽITĚJŠÍCH PŘEDPISŮ, podle nichž okresní soud a rozhoduje ..</u>	12
<u>PŘEHLED NEJDŮLEŽITĚJŠÍCH PŘEDPISŮ, které stanovují právo na informaci</u>	13-14
<u>PŘIJÍMÁNÍ PODÁNÍ</u>	15-19

1/1993 Sb.
ÚSTAVA
ČESKÉ REPUBLIKY
ze dne 16. prosince 1992
ve znění pozdějších předpisů

Česká národní rada se usnesla na tomto ústavním zákoně:

HLAVA ČTVRTÁ
Moc soudní

Čl.81

Soudní moc vykonávají jménem republiky nezávislé soudy.

Čl.82

1. Soudci jsou při výkonu své funkce nezávislí. Jejich nestrannost nesmí nikdo ohrožovat.
2. Soudce nelze proti jeho vůli odvolat nebo přeložit k jinému soudu; výjimky vyplývající zejména z kárné odpovědnosti stanoví zákon.
3. Funkce soudce není slučitelná s funkcí prezidenta republiky, člena Parlamentu ani s jakoukoli funkcí ve veřejné správě; zákon stanoví, se kterými dalšími činnostmi je výkon soudcovské funkce neslučitelný.

Soudy

Čl.90

Soudy jsou povolány především k tomu, aby zákonem stanoveným způsobem poskytovaly ochranu právům. Jen soud rozhoduje o vině a trestu za trestné činy.

Čl.91

1. Soustavu soudů tvoří Nejvyšší soud, Nejvyšší správní soud, vrchní, krajské a okresní soudy. Zákon může stanovit jejich jiné označení.
2. Působnost a organizaci soudů stanoví zákon.

Čl.93

1. Soudce je jmenován do funkce prezidentem republiky bez časového omezení. Své funkce se ujímá složením slibu.
2. Soudcem může být jmenován bezúhonný občan, který má vysokoškolské právnické vzdělání. Další předpoklady a postup stanoví zákon.

Čl.94

1. Zákon stanoví případy, kdy soudci rozhodují v senátu a jaké je jeho složení. V ostatních případech rozhodují jako samosoudci.
2. Zákon může stanovit, ve kterých věcech a jakým způsobem se na rozhodování soudů podílejí vedle soudců i další občané.

Čl.95

1. Soudce je při rozhodování vázán zákonem a mezinárodní smlouvou, která je součástí právního řádu; je oprávněn posoudit soulad jiného právního předpisu se zákonem nebo s touto mezinárodní smlouvou.
2. Dojde-li soud k závěru, že zákon, jehož má být při řešení věci použito, je v rozporu s ústavním zákonem, předloží věc Ústavnímu soudu.

Čl.96

1. Všichni účastníci řízení mají před soudem rovná práva.
2. Jednání před soudem je ústní a veřejné; výjimky stanoví zákon. Rozsudek se vyhláší vždy veřejně.

SOUSTAVA SOUDŮ A HLAVNÍ ZÁSADY JEJÍ ČINNOSTI

6/2002 Sb.

ZÁKON

ze dne 30. listopadu 2001

o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

HLAVA I SOUDY

Díl 1

Soustava, organizace a činnost soudů

Oddíl 1

Hlavní zásady činnosti soudů

§ 1

Soudnictví v České republice vykonávají nezávislé soudy.

§ 2

Soudy

- a) projednávají a rozhodují spory a jiné věci patřící do jejich pravomoci podle zákonů o občanském soudním řízení,
- b) projednávají a rozhodují trestní věci patřící do jejich pravomoci podle zákonů o trestním řízení,
- c) rozhodují v dalších případech stanovených zákonem nebo mezinárodní smlouvou, s níž vyslovil souhlas Parlament, jíž je Česká republika vázána a která byla vyhlášena.

§ 3

1. V řízení před soudem rozhoduje senát nebo samosoudce; obsazení soudu stanoví zákony o řízení před soudy.
2. V rozsahu stanoveném zvláštním právním předpisem se na rozhodovací a jiné činnosti soudů podílejí justiční čekatelé, asistenti soudců, vyšší soudní úředníci, soudní tajemníci a soudní vykonavatelé.

§ 4

Před soudem jsou si všichni rovni.

§ 5

1. Každý se může domáhat ochrany svých práv před soudem zákonem stanoveným způsobem.

2. Každý má právo, aby jeho věc byla soudem projednána a rozhodnuta bez zbytečných průtahů.

§ 6

1. Řízení před soudy je ústní a veřejné. Výjimky stanoví zákon.
2. Rozsudky se vyhláší jménem republiky a vždy veřejně.
3. Uskutečňovat obrazové nebo zvukové přenosy a pořizovat obrazové záznamy v průběhu soudního jednání lze jen s předchozím souhlasem předsedy senátu nebo samosoudce. S vědomím předsedy senátu nebo samosoudce lze pořizovat zvukové záznamy; kdyby způsob jejich provádění mohl narušit průběh nebo důstojnost jednání, může předseda senátu nebo samosoudce jejich pořizování zakázat.

§ 7

1. Do budovy soudu nebo na místo, kde soud jedná, je zakázáno vstupovat se zbraní nebo s jinými předměty, které jsou způsobilé ohrozit život nebo zdraví anebo pořádek. Tento zákaz se nevztahuje na soudce a na příslušníky ozbrojených sil a ozbrojených sborů, jestliže vstupují do budovy soudu nebo na místo, kde soud jedná, v souvislosti s plněním svých služebních povinností.
2. Každý je povinen podrobit se osobní prohlídce a prohlídce všech věcí, které má u sebe, za účelem zjištění, zda neporušuje zákaz podle odstavce 1.
3. Odstavce 1 a 2 se rovněž nevztahují na osoby, o nichž to stanoví v jednotlivých případech předseda příslušného soudu.

Oddíl 2 Soustava soudů

§ 8

Soustavu soudů tvoří Nejvyšší soud, Nejvyšší správní soud, vrchní soudy, krajské soudy a okresní soudy. Soudy jsou účetními jednotkami.

§ 9

1. V obvodu hlavního města Prahy působnost krajského soudu vykonává Městský soud v Praze a působnost okresních soudů vykonávají obvodní soudy.
2. V obvodu města Brna vykonává působnost okresního soudu Městský soud v Brně.

Krajské soudy

§ 29

Krajské soudy

- a) rozhodují v případech stanovených zákony o řízení před soudy jako soudy druhého stupně ve věcech, v nichž rozhodovaly v prvním stupni okresní soudy, které patří do jejich obvodu,
- b) rozhodují v případech stanovených zákony o řízení před soudy jako soudy prvního stupně,
- c) rozhodují ve věcech správního soudnictví v případech stanovených zákonem,
- d) rozhodují v dalších zákonem stanovených případech.

§ 30

1. Krajský soud se skládá z předsedy soudu, místopředsedů soudu, předsedů senátů a dalších soudců.
2. Rozhodovací činnost krajského soudu vykonávají soudci a přísedící. Předseda a místopředsedové krajského soudu vykonávají kromě rozhodovací činnosti také státní správu krajského soudu a státní správu okresních soudů, které patří do jeho obvodu, v rozsahu stanoveném tímto zákonem. Předsedové senátu kromě rozhodovací činnosti též organizují a řídí činnost senátů.
3. V rozsahu stanoveném zvláštním právním předpisem se na rozhodovací činnosti krajského soudu podílejí vyšší soudní úředníci, justiční čekatelé a soudní tajemníci.

§ 31

1. Krajský soud rozhoduje v senátech. Samosoudci rozhodují v případech stanovených zákony o řízení před soudy.
2. Senáty krajského soudu se skládají z
 - a) předsedy senátu a 2 přísedících, jestliže rozhodují jako soudy prvního stupně v trestních věcech,
 - b) předsedy senátu a 2 soudců v ostatních případech.
3. Samosoudcem je předseda senátu nebo soudce. Předsedou senátu může být pouze soudce.

Okresní soudy

§ 33

Okresní soudy

- a) rozhodují jako soudy prvního stupně, nestanoví-li zákony o řízení před soudy jinak,
- b) rozhodují v dalších zákonem stanovených případech.

§ 34

1. Okresní soud se skládá z předsedy soudu, místopředsedy nebo místopředsedů soudu, předsedů senátů a dalších soudců.

2. Rozhodovací činnost okresního soudu vykonávají soudci a přísedící. Předseda a místopředseda nebo místopředsedové okresního soudu vykonávají kromě rozhodovací činnosti také státní správu okresního soudu v rozsahu stanoveném tímto zákonem. Předsedové senátu kromě rozhodovací činnosti též organizují a řídí činnost senátů.
3. V rozsahu stanoveném zvláštním právním předpisem se na rozhodovací činnosti okresního soudu podílejí vyšší soudní úředníci, justiční čekatelé, soudní tajemníci a soudní vykonavatelé.

§ 35

1. Okresní soud rozhoduje v případech stanovených zákony o řízení před soudy v senátech; v ostatních případech rozhoduje samosoudcem.
2. Senáty okresního soudu se skládají z předsedy senátu a 2 přísedících.
3. Samosoudcem je předseda senátu nebo soudce. Předsedou senátu může být pouze soudce.

§ 36

Předseda okresního soudu dává na základě pravomocných rozhodnutí okresního soudu Nejvyššímu soudu podněty ke sjednocení rozhodování soudů.

ORGANIZAČNÍ STRUKTURA OKRESNÍHO SOUDU VE STRAKONICÍCH

předseda okresního soudu
Mgr. Bc. Roman Šustr

místopředsedkyně okresního soudu
JUDr. Marie Rychtářová

ředitelka správy soudu
Ing. Blanka Kubelová

Minitýmy 1, 3, 4, 5, 8, 9 Občanskoprávní oddělení	Trestní oddělení	Minitýmy 6, 7 Exekuční oddělení	ostatní výkon	správa soudu
soudci asistentky soudce vyšší soudní úřednice vedoucí rejstříku	soudci asistentky soudce vyšší soudní úřednice vedoucí kanceláře protokolující úřednice	soudci asistentky soudce vyšší soudní úřednice vedoucí rejstříku soudní vykonavatel	podatelna vyšší podatelna infocentrum	personalistka účetní dozorčí informatik vymáhající soudní doručovatel správa budovy řidič údržbář uklízečky

ŘÍZENÍ PŘED OKRESNÍM SOUDEM

TRESTNÍ ÚSEK

141/1961 Sb.
ZÁKON
ze dne 29. listopadu 1961
o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů

§ 13

Výkon trestního soudnictví

Soudnictví v trestních věcech vykonávají okresní soudy, krajské soudy, vrchní soudy a nejvyšší soud.

§ 16

Řízení v prvním stupni koná, jestliže tento zákon nestanoví něco jiného, okresní soud.

§ 17

1. Krajský soud koná v **prvním stupni** řízení o trestných činech, pokud na ně zákon stanoví trest odnětí svobody, jehož dolní hranice činí nejméně pět let, nebo pokud za ně lze uložit výjimečný trest.

O trestných činech

- a) zabití, vraždy novorozeného dítěte matkou, neoprávněného odebrání tkání a orgánů, nedovoleného nakládání s tkáněmi a orgány, odběru tkáně, orgánu a provedení transplantace za úplatu, nedovoleného nakládání s lidským embryem a lidským genomem, obchodování s lidmi,
- b) spáchaných prostřednictvím investičních nástrojů, které jsou přijaty k obchodování v obchodním systému nebo o jejichž přijetí k obchodování v obchodním systému bylo požádáno, nebo jejich padělků a napodobenin, pokud jejich zákonným znakem je způsobení značné škody nebo získání značného prospěchu,
- c) porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže, manipulace s kurzem investičních nástrojů, zneužití informace v obchodním styku, zneužití postavení v obchodním styku, poškození finančních zájmů Evropské unie, porušení předpisů o kontrole vývozu zboží a technologií dvojího užití, porušení povinností při vývozu zboží a technologií dvojího užití, zkreslení údajů a nevedení podkladů ohledně vývozu zboží a technologií dvojího užití, provedení zahraničního obchodu s vojenským materiálem bez povolení nebo licence, porušení povinností v souvislosti s vydáním povolení a licence pro zahraniční obchod s vojenským materiálem, zkreslení údajů a nevedení podkladů ohledně zahraničního obchodu s vojenským materiálem, vývoje, výroby a držení zakázaných bojových prostředků a

- d) účasti na teroristické skupině, financování terorismu, podpory a propagace terorismu, vyhrožování teroristickým trestným činem, sabotáže, zneužití zastupování státu a mezinárodní organizace, vyzvědačství, ohrožení utajované informace, spolupráce s nepřítelem, styků ohrožujících mír, použití zakázaného bojového prostředku a nedovoleného vedení boje, plnění v prostoru válečných operací, koná v prvním stupni řízení krajský soud i tehdy, je-li dolní hranice trestu odnětí svobody nižší.
2. Krajský soud koná v prvním stupni řízení též o trestném činu opilství v případě, že čijinak trestný, jehož se dopustil pachatel ve stavu nepřítetnosti, který si zaviněně přivodil, naplňuje znaky skutkové podstaty některého z trestných činů, u nichž je stanovena příslušnost krajského soudu podle odstavce 1.
 3. Krajský soud koná v prvním stupni řízení též o dílčích útocích pokračujícího trestného činu, jestliže postupem podle [§ 45 trestního zákoníku](#) přichází v tomto řízení v úvahu rozhodnutí o vině některého z trestných činů uvedených v odstavci 1 nebo 2.

Místní příslušnost § 18

1. Řízení koná soud, v jehož obvodu byl trestný čin spáchán.
2. Nelze-li místo činu zjistit nebo byl-li čin spáchán v cizině, koná řízení soud, v jehož obvodu obviněný bydlí, pracuje nebo se zdržuje; jestliže se nedají tato místa zjistit nebo jsou mimo území České republiky, koná řízení soud, v jehož obvodu čin vyšel najevo.

§ 252

Odvolací soud

O odvolání proti rozsudku okresního soudu rozhoduje nadřízený krajský soud a o odvolání proti rozsudku vojenského obvodového soudu rozhoduje nadřízený vyšší vojenský soud. O odvolání proti rozsudku krajského nebo vyššího vojenského soudu jako soudu prvního stupně rozhoduje nadřízený vrchní soud.

OBČANSKOPRÁVNÍ ÚSEK

**99/1963 Sb.
ZÁKON
ze dne 4.prosince 1963
Občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů**

Příslušnost

§ 9

1. Nestanoví-li zákon jinak, jsou k řízení v prvním stupni příslušné okresní soudy.

2. Krajské soudy jako soudy prvního stupně rozhodují ve věcech uvedených v §9 odst.2 o.s.ř.

§ 10

1. Krajské soudy rozhodují o odvoláních proti rozhodnutím okresních soudů.
2. O odvolání proti rozhodnutím krajských soudů jako soudů prvního stupně rozhoduje vrchní soud.

§ 10a

O dovoláních proti rozhodnutím krajských nebo vrchních soudů jako soudů odvolacích rozhoduje Nejvyšší soud.

PŘEHLED NEJDŮLEŽITĚJŠÍCH PŘEDPISŮ, PODLE NICHŽ OKRESNÍ SOUD JEDNÁ A ROZHODUJE

141/1961 Sb.

ZÁKON

ze dne 29. listopadu 1961

o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů

99/1963 Sb.

ZÁKON

ze dne 4. prosince 1963

Občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů

6/2002 Sb.

ZÁKON

ze dne 30. listopadu 2001

o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů

513/1991 Sb.

ZÁKON

ze dne 5. listopadu 1991

Obchodní zákoník, ve znění do 31.12.2013

549/1991 Sb.

ZÁKON

ze dne 5. prosince 1991

o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů

37/1992 Sb.

VYHLÁŠKA

Ministerstva spravedlnosti České republiky

ze dne 23. prosince 1991

o jednacím řádu pro okresní a krajské soudy, ve znění pozdějších předpisů

40/1964 Sb.
ZÁKON
občanský zákoník, ve znění do 31.12.2013

89/2012 Sb.
ZÁKON
občanský zákoník,
ve znění od 1.1.2014

292/2013 Sb.
ZÁKON
o zvláštních řízeních soudních od 1.1.2014

Instrukce MS ČR č.j. 505/2001-ORG ze dne 3.12.2001, kterou se vydává
Vnitřní a kancelářský řád pro okresní, krajské a vrchní soudy (kancelářský řád), ve znění
pozdějších předpisů

- tyto právní předpisy budou poskytnuty na požádání k nahlédnutí v kanceláři č.dveří 90 a 91.

PŘEHLED NEJDŮLEŽITĚJŠÍCH PŘEDPISŮ, KTERÉ STANOVUJÍ PRÁVO NA INFORMACI

106/1999 Sb.

ZÁKON

ze dne 11. května 1999

o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

§ 1

Tento zákon zpracovává příslušný předpis Evropských společenství a upravuje pravidla pro poskytování informací a dále upravuje podmínky práva svobodného přístupu k těmto informacím.

§ 2

Povinnost poskytovat informace

1. Povinnými subjekty, které mají podle tohoto zákona povinnost poskytovat informace vztahující se k jejich působnosti, jsou státní orgány, územní samosprávné celky a jejich orgány a veřejné instituce.
2. Povinnými subjekty jsou dále ty subjekty, kterým zákon svěřil rozhodování o právech, právem chráněných zájmech nebo povinnostech fyzických nebo právnických osob v oblasti veřejné správy, a to pouze v rozsahu této jejich rozhodovací činnosti.
3. Zákon se nevztahuje na poskytování informací, které jsou předmětem průmyslového vlastnictví a dalších informací, pokud zvláštní zákon upravuje jejich poskytování, zejména vyřízení žádosti včetně náležitostí a způsobu podání žádosti, lhůt, opravných prostředků a způsobu poskytnutí informací.
4. Povinnost poskytovat informace se netýká dotazů na názory, budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací.

§ 4

Poskytování informací

1. Povinné subjekty poskytují informace žadateli na základě žádosti nebo zveřejněním.
2. Informace poskytované zveřejněním se poskytuje ve všech formátech a jazycích, ve kterých byla vytvořena. Pokud je taková informace zveřejněna v elektronické podobě, musí být zveřejněna i ve formátu, jehož specializace je volně dostupná a použití uživatelem není omežováno.
3. Je-li informace poskytována na základě žádosti, poskytuje se ve formátech a jazycích podle obsahu žádosti o poskytnutí informace, pokud tento zákon nestanoví jinak. Povinné subjekty nejsou povinny měnit formát nebo jazyk informace, pokud by taková změna byla

pro povinný subjekt nepřiměřenou zátěží, v tomto případě vyhoví povinný subjekt žádosti tím, že poskytne informaci ve formátu nebo jazyce, ve kterých byla vytvořena.

4. Pokud je požadovaná informace součástí většího celku a její vynětí by bylo pro povinný subjekt nepřiměřenou zátěží, poskytne povinný subjekt takový celek v souladu s tímto zákonem.
5. Pokud je to možné s přihlédnutím k povaze podané žádosti a způsobu záznamu požadované informace, poskytnou povinné subjekty informaci v elektronické podobě.

141/1961 Sb.
ZÁKON
ze dne 29. listopadu 1961
o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů

§ 8a

Poskytování informací o trestním řízení

1. Orgány činné v trestním řízení informují o své činnosti veřejnost poskytováním informací sdělovacím prostředkům. Přitom dbají toho, aby neohrožovaly objasnění skutečností důležitých pro posouzení věci, nezveřejňovaly o osobách, které mají účast v trestním řízení, údaje, které přímo nesouvisejí s trestnou činností, a aby neporušily zásadu, že dokud pravomocným odsuzujícím rozsudkem není vina vyslovena, nelze na toho, proti němuž se vede trestní řízení, hledět, jako by byl vinen (§ 2 odst.2).
2. Z důvodů uvedených v odstavci 1 orgány činné v trestním řízení odepřou poskytnutí informací.

- informace dle zákona č. 106/1999 Sb., lze získat na č.dv.88 – II. patro

99/1963 Sb.
ZÁKON
ze dne 4. prosince 1963
Občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů

§ 44

1. Účastníci a jejich zástupci mají právo nahlížet do soudního spisu, s výjimkou protokolu o hlasování, a činit si z něho výpisy a opisy.
2. Každému, kdo na tom má právní zájem nebo kdo pro to má vážné důvody, předseda senátu na žádost povolí, aby nahlédl do spisu a aby si z něho učinil výpisy nebo opisy, ledaže jde o spis, o němž právní předpisy stanoví, že jeho obsah musí zůstat utajen.
3. Při povolování nahlížet do spisů je nutno učinit taková opatření, aby byla zachována tajnost utajovaných informací chráněných zvláštním zákonem.

PŘIJÍMÁNÍ PODÁNÍ

K přijímání veškerých písemných podání je určena podatelna okresního soudu, č.dv. 38 – přízemí.

Podání lze učinit písemně, ústně do protokolu, telegraficky, na technickém nosiči dat, v elektronické podobě podepsané elektronicky podle zvláštních předpisů nebo telefaxem. Podání učiněná ústně do protokolu sepisuje předseda senátu (samosoudce), justiční čekatel, vyšší soudní úředník a soudní tajemník.

POSTUP PRO PODÁVÁNÍ ŽÁDOSTI A ROZHODOVÁNÍ DLE zák. č. 106/1999 Sb., VE ZNĚNÍ POZDĚJŠÍCH PŘEDPISŮ

§ 14

Postup při podávání a vyřizování písemných žádostí o poskytnutí informace

1. Žádost je podána dnem, kdy ji obdržel povinný subjekt.
2. Ze žádosti musí být zřejmé, kterému povinnému subjektu je určena, a že se žadatel domáhá poskytnutí informace ve smyslu tohoto zákona. Fyzická osoba uvede v žádosti jméno, příjmení, datum narození, adresu místa trvalého pobytu nebo, není-li přihlášena k trvalému pobytu, adresu bydliště a adresu pro doručování, liší-li se od adresy místa trvalého pobytu nebo bydliště. Právnícká osoba uvede název, identifikační číslo, adresu sídla a adresu pro doručování, liší-li se od adresy sídla. Adresou pro doručování se též rozumí elektronická adresa.
3. Je-li žádost učiněna elektronicky, musí být podána prostřednictvím elektronické podatelny povinného subjektu, pokud ji povinný subjekt zřídil. Pokud adresa elektronické podatelny není zveřejněna, postačí podání na jakoukoliv elektronickou adresu povinného subjektu.
4. Neobsahuje-li žádost náležitosti podle odstavce 2 věty první a adresu pro doručování, případně není-li elektronická žádost podána podle odstavce 3, není žádostí ve smyslu tohoto zákona.
5. Povinný subjekt posoudí žádost a:
 - a) brání-li nedostatek údajů o žadateli podle odstavce 2 postupu vyřízení žádosti o informaci podle tohoto zákona, zejména podle §14a nebo 15, vyzve žadatele ve lhůtě do 7 dnů ode dne podání žádosti, aby žádost doplnil, nevyhoví-li žadatel této výzvě do 30 dnů ode dne jejího doručení, žádost odloží,
 - b) v případě, že je žádost nesrozumitelná, není zřejmé, jaká informace je požadována, nebo je formulována příliš obecně, vyzve žadatele ve lhůtě do sedmi dnů od podání žádosti, aby žádost upřesnil, neupřesní-li žadatel žádost do 30 dnů ode dne doručení výzvy, rozhodne o odmítnutí žádosti,
 - c) v případě, že požadované informace se nevztahují k jeho působnosti, žádost odloží a tuto odůvodněnou skutečnost sdělí do 7 dnů ode dne doručení žádosti žadateli,

- d) nerozhodne-li podle §15, poskytne informaci v souladu se žádostí ve lhůtě nejpozději do 15 dnů ode dne přijetí žádosti nebo ode dne jejího doplnění, je-li zapotřebí licence podle § 14a, předloží v této lhůtě žadateli konečnou licenční nabídku.
6. O postupu při poskytování informace se pořídí záznam.
7. Lhůtu pro poskytnutí informace podle odst. 5 písm. d) může povinný subjekt prodloužit ze závažných důvodů, nejvýše však o deset dní. Závažnými důvody jsou:
- vyhledání a sběr požadovaných informací v jiných úřadovnách, které jsou oddělené od úřadovny vyřizující žádost,
 - vyhledání a sběr objemného množství oddělených a odlišných informací požadovaných v jedné žádosti,
 - konzultace s jiným povinným subjektem, který má závažný zájem na rozhodnutí o žádosti, nebo mezi dvěma nebo více složkami povinného subjektu, které mají závažný zájem na předmětu žádosti.

Žadatel musí být o prodloužení lhůty i o jeho důvodech vždy prokazatelně informován, a to včas před uplynutím lhůty pro poskytnutí informace.

§ 15

Rozhodnutí o odmítnutí žádosti

- Pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti (dále jen „rozhodnutí o odmítnutí žádosti“), s výjimkou případů, kdy se žádost odloží.
- Pokud nebylo žádosti vyhověno z důvodu ochrany obchodního tajemství podle § 9 nebo ochrany práv třetích osob, k předmětu práva autorského podle §11 odst. 2 písm. c), musí být v odůvodnění rozhodnutí uvedeno, kdo vykonává právo k tomuto obchodnímu tajemství nebo kdo vykonává majetková práva k tomuto předmětu ochrany práva autorského, je-li tato osoba povinnému subjektu známa..

§ 16

Odvolání

- Proti rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti lze podat odvolání.
- Povinný subjekt předloží odvolání spolu se spisovým materiálem nadřízenému orgánu ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení odvolání.
- Nadřízený orgán rozhodne o odvolání do 15 dnů ode dne předložení odvolání povinným subjektem. Lhůta pro rozhodnutí o rozkladu je 15 pracovních dnů ode dne doručení rozkladu povinnému subjektu. Lhůtu nelze prodloužit.
- Neshledá-li nadřízený orgán důvody pro odmítnutí žádosti, zruší rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti nebo jeho část a řízení v tomto rozsahu zastaví. Současně rozhodnutím přikáže povinnému subjektu požadovanou informaci žadateli poskytnout ve lhůtě, která nesmí být delší než 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí o odvolání povinnému subjektu. Proti rozhodnutí nadřízeného orgánu podle věty první se nelze odvolat. Poskytnutí informace povinným subjektem lze exekučně vykonat.

5. Při soudním přezkumu rozhodnutí o odvolání na základě žaloby podle zvláštního právního předpisu soud přezkoumá, zda jsou dány důvody pro odmítnutí žádosti. Nejsou-li žádné důvody pro odmítnutí žádosti, soud zruší rozhodnutí o odvolání a rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti a povinnému subjektu nařídí požadované informace poskytnout.

§ 17 Hrazení nákladů

1. Povinné subjekty jsou v souvislosti s poskytováním informací oprávněny žádat úhradu ve výši, která nesmí přesáhnout náklady spojené s pořízením kopií, opatřením technických nosičů dat a s odesláním informací žadateli. Povinný subjekt může žádat i úhradu za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací.
2. Pokud byla v licenční smlouvě sjednána odměna, nelze požadovat úhradu nákladů.
3. V případě, že bude povinný subjekt za poskytnutí informace požadovat úhradu, písemně oznámí tuto skutečnost spolu s výší úhrady žadateli před poskytnutím informace. Z oznámení musí být zřejmé, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady povinným subjektem vyčíslena.
4. Nesplní-li povinný subjekt vůči žadateli oznamovací povinnost podle odstavce 3, ztrácí nárok na úhradu nákladů.
5. Poskytnutí informace podle odstavce 3 je podmíněno zaplacením požadované úhrady. Pokud žadatel do 60 dnů ode dne oznámení výše požadované úhrady úhradu nezaplatí, povinný subjekt žádost odloží. Po dobu vyřizování stížnosti proti výši požadované úhrady lhůta podle věty druhé neběží.
6. Úhrada je příjmem povinného subjektu.

POSTUP PŘI VYŘIZOVÁNÍ STÍŽNOSTÍ dle z.č. 6/2002 Sb. o soudech a soudcích..., ve znění pozdějších předpisů

Vyřízení stížnosti

§ 172

Orgán státní správy (předseda OS) soudu je povinen prošetřit skutečnosti ve stížnosti uvedené. Považuje-li to za vhodné, vyslechne stěžovatele, osoby, proti nimž stížnost směřuje, popřípadě další osoby, které mohou přispět k objasnění věci.

§ 173

1. Stížnost musí být vyřízena do 2 měsíců, a jedná-li se o stížnost na průtahy v řízení, do 1 měsíce ode dne jejího doručení orgánu státní správy soudů příslušnému k jejímu vyřízení. O vyřízení stížnosti musí být stěžovatel v této lhůtě vyrozuměn.
2. Lhůtu stanovenou v odstavci 1 lze překročit jen tehdy, nelze-li v jejím průběhu zajistit podklady potřebné pro vyřízení stížnosti. O tom, že stížnost nelze vyřídit ve stanovené lhůtě, musí být stěžovatel písemně vyrozuměn.

3. Byla-li stížnost shledána důvodnou nebo částečně důvodnou, musí být stěžovatel vyzooměn o tom, jaká opatření byla přijata k odstranění zjištěných závad. Byla-li porušena povinnost soudcem, platí ustanovení § 128 odst. 1.
4. Vyzoomění se zasílají stěžovateli na adresu uvedenou ve stížnosti, popřípadě na jinou adresu, která je příslušnému orgánu státní správy soudů známa.

§ 174

1. Má-li stěžovatel zato, že stížnost na nevhodné chování soudních osob nebo narušování důstojnosti řízení, kterou podal u příslušného orgánu státní správy soudu, jím nebyla řádně vyřízena, může požádat
 - a) ministerstvo, aby přešetřilo způsob vyřízení stížnosti vyřizované předsedou Nejvyššího soudu, předsedou vrchního soudu nebo předsedou krajského soudu,
 - b) předsedu krajského soudu, aby přešetřil způsob vyřízení stížnosti vyřizované předsedou okresního soudu.
2. Je-li v téže věci stěžovatelem podána další stížnost, aniž by obsahovala nové skutečnosti, není třeba ji prošetřovat.

§ 174a

Návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu

1. Má-li účastník nebo ten, kdo je stranou řízení, za to, že jeho stížnost na průtahy v řízení, kterou podal u příslušného orgánu státní správy soudů, jím nebyla řádně vyřízena, může podat návrh soudu, aby určil lhůtu pro provedení procesního úkonu, u kterého podle jeho názoru dochází k průtahům v řízení (dále jen "návrh na určení lhůty").
2. Návrh na určení lhůty se podává u soudu, vůči kterému jsou průtahy v řízení namítány. Z návrhu musí být patrné, kdo jej podává (dále jen "navrhovatel"), o jakou věc a jaký procesní úkon se jedná, v čem jsou podle navrhovatele spatřovány průtahy v řízení a čeho se navrhovatel domáhá; dále musí návrh obsahovat označení soudu, vůči němuž směřuje, musí být podepsán a datován.
3. Soud, vůči němuž jsou namítány průtahy v řízení, postoupí nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne doručení návrh na určení lhůty se svým vyjádřením soudu příslušnému o návrhu rozhodnout; o svém postupu navrhovatele informuje. Soudem příslušným o návrhu rozhodnout je v občanském a trestním řízení soud nejbližší vyššího stupně, směřuje-li návrh proti okresnímu, krajskému nebo vrchnímu soudu, a Nejvyšší správní soud, směřuje-li návrh proti krajskému soudu ve věci správního soudnictví; směřuje-li návrh proti Nejvyššímu soudu nebo Nejvyššímu správnímu soudu, rozhodne o něm jiný senát tohoto soudu, příslušný podle rozvrhu práce (dále jen "příslušný soud").
4. Účastníkem řízení je navrhovatel. Nestanoví-li tento zákon jinak, použijí se pro řízení o návrhu na určení lhůty přiměřeně ustanovení části první a části třetí občanského soudního řádu.
5. Příslušný soud rozhoduje o návrhu na určení lhůty usnesením. Návrh odmítne, jestliže navrhovatel nepodal stížnost na průtahy v řízení, nebo byl-li podán někým, kdo není k

jeho podání oprávněn, anebo jestliže navrhovatel neopravil nebo nedoplnil řádně návrh v určené lhůtě, jinak o něm rozhodne bez jednání do 20 pracovních dnů ode dne, kdy mu byla věc předložena nebo kdy byl návrh řádně opraven nebo doplněn.

6. Pokud soud, vůči němuž návrh na určení lhůty směřuje, již procesní úkon, u kterého jsou v návrhu namítány průtahy v řízení, učinil, příslušný soud návrh zamítne; stejně tak postupuje, dospěje-li k závěru, že k průtahům v řízení nedochází.
7. Dospěje-li příslušný soud k závěru, že návrh na určení lhůty je oprávněný, protože s ohledem na složitost věci, význam předmětu řízení pro navrhovatele, postup účastníků nebo stran řízení a na dosavadní postup soudu dochází v řízení k průtahům, určí lhůtu pro provedení procesního úkonu, u něhož jsou v návrhu namítány průtahy; touto lhůtou je soud, příslušný k provedení procesního úkonu, vázán. Je-li návrh uznán jako oprávněný, hradí náklady řízení o něm stát.
8. Usnesení, kterým příslušný soud rozhodl o návrhu na určení lhůty, se doručí navrhovateli a soudu, proti němuž byl návrh podán. Proti rozhodnutí soudu o návrhu na určení lhůty nejsou přípustné opravné prostředky.

Ve Strakonících dne 10. ledna 2022

Mgr. Bc. Roman Šustr
předseda okresního soudu